

Magyar—szovjet filmmunkaterv

Pénteken, a Művelődésügyi Minisztérium Báthory utcai irodaházában aláírták a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő állami filmbizottság és a Művelődésügyi Minisztérium film-főigazgatósága közötti 1972—73. évre szóló, a filmszakmák együttműködésére vonatkozó munkatervet. Az okmányt magyar részről Kondor István, a film-főigazgatóság vezetője, szovjet részről pedig V. E. Baszkakov, a szovjet állami filmbizottság első elnökhelyettese látta el kézjegyével.

Az újonnan aláírt munkaterv egyebek között tartalmazza a két ország filmszakembereinek, alkotóművészeinek, filmszerveinek kölcsönös és állandó kapcsolatát, információs anyagok, cikkek cseréjét, tapasztalatcserékről szóló megállapodásokat, tanulmányutakat, stúdiók közötti munkakapcsolatának lehetőségeit. Az eddigi hagyományoknak megfelelően az idén és jövőre is megrendezik a Szovjetunióban a magyar film hét hazánk felszabadulásának évfordulójára alkalmából, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóján pedig hazánkban tartanak szovjet filmhetet. (MTI)

Túl a gyermekkoron

Fejlesztik az ipari szolgáltatásokat

Nem is túlságosan régen, alig 15 esztendeje, úgy 1957—58 körül szolgáltatásokról szinte még beszélni sem lehetett. Nem nagyon volt alkalmunk szólni a szerviz, mert nem, vagy nemigen volt tévénk, autónk, hűtőszekrényünk, amit javíttatni szerettünk volna. Azután hamarabb tettünk szert mindezekre, hogysem a javítóipari szolgáltatások létezését tarthattuk volna a fejlettséggel. Ebből meglehetősen sok káros eset adódott, amikor a vásárló jogosan kérdezhetette: ha már eladják, miért nem tudják meg is javítani?

Most úgy tűnik, hogy ebben az ötvenes években meglehetősen sokat javult a helyzet. Többet, mint az előző öt évben, bár az alapok tekintélyes részét akkor sikerült lerakni. Fejlesztési mindenképpen kell, hiszen az igények egyre nőnek. Jól példázta ezt a szolgáltató vállalatok adatai, főként az árbevétel. Ez ugyanis — maximált árak mellett — évente meglehetősen nagy százalékos emelkedést mutat. Kiugró a növekedés a *Patyolatnál*, ahol az 1970-es mintegy 3,5 millió forintos bevétel szemben 1971-ben az árbevétel megközelítette a 6 millió forintot. Egy esztendő alatt tehát 162 százalékkal emelkedett a forgalomból származó árbevétel.

Szegeden három szektor végzi a szolgáltatásokat. Minisztériumi, tanácsai vállalatok és a szövetkezetek. Szin-

te valamennyiüknek meglehetősen nagy fejlődés volt tapasztalható az elmúlt években. Jelentős előrelépés volt a központi fejlesztési alappól és tanácsai forrásból épített új Patyolat-üzem. Ez az 50 millió forintos beruházás teremtett ugyanis lehetőséget az egyik legfontosabb szolgáltatás, a textiltisztítás intenzív fejlesztésére. Az elektromos berendezések javíttatása is könnyebb, amióta működik a Gelka új, központi üzeme a Károlyi utcában. Am a Gelka és az Elektromos Ktsz előtt máris újabb feladat áll: meg kell kezdeniük a felkészülést a színes tévék javítására, nehogy majd ismét utólag kelljen kapkodni. A tanács erre a célra külön fejlesztési alapot biztosít a negyedik öt éves tervre.

A közeljövő egyik legfontosabb feladata: új szolgáltató üzleteket nyitni a városban, vagyis bővíteni a hálózatot. Igaz, erre eddig is történtek lépések, hiszen amíg a második öt éves terv végén 147 szolgáltató egység működött Szegeden, a harmadik öt éves terv végére ez a szám 167-re nőtt. Leginkább az elektromos gépek javításával foglalkozó egységek száma emelkedett, 6-ról 11-re. Am a szolgáltató üzletek száma még mindig kevés. És sajnos az új magasabb bérleti díjak sem ösztönzik a hálózatfejlesztést. Az *Április 4. Cipőjavító Ksz* például néhány kisebb for-

galmú műhelyt, üzletet megszüntetett. Pedig egyre több üzletre van szükség. Elsősorban például *Tarjánban*.

Több mint tízezer élnek már a városrészen. Néhány alapvető szolgáltatást már sikerült biztosítani számukra — üzletek, óvodák, bölcsődék —, de hát még sok minden kellene. A kiegészítő létesítmények építése, sajnos, elmaradt a köztudomású építőipari gondok miatt. A tanács ipari osztályán most mégis bizakodó hangú tájékoztatást kaptunk. A töltésfeljáró, a József Attila sugárút mellett most folyik egy lakóház építése. Talán inkább előbb, mint utóbb elkészül ott a szolgáltató épület is, melyben fodrász, óra-, gépkocsi-, háztartási gép, rádió-tévé és cipőjavító műhely, valamint Patyolat-üzlet lesz. A harmas és hatos ütem szolgáltató épületeinek sorsa a közeljövőben aligha dől el.

A tanács minden lehetséges eszközzel támogatja a szolgáltatások javítását. Ebben az öt éves tervben a gépkocsijavítást, lakáskarbantartást, az elektromos háztartási gépek javítását stb., illetve ezeknek a szolgáltatásoknak a fejlesztését 26 millió forinttal segíti a város. Tekintélyes summa, nyilván az eredmény is szembetűnő lesz. Csak egy példa: 1970-ben a gépkocsijavítás kapacitása Szegeden százezer óra volt, 1975-ben pedig eléri a 490 ezer órát. Ebben a Római körútra tervezett új szerviz is nagy szerepet játszik.

A szolgáltatások egyelőre alighanem a pubertás korát élik. Túl vannak a gyermekbetegségek igazi korszakán, ha még akad is egy-kettő közülük. *A gyermekkor már elmúlt, de a serdülő még nem tud mit kezdeni hosszúra nyúlt végtagjaival, csetlik-botlik egy kicsit.* Még kell egy-két év, hogy megtalálja önmagát, hogy megálljon a saját lábán. Nem is lehet ezt túlságosan rossz néven venni tőle, hiszen alig tizenöt esztendeje, hogy igazán megszűletett.

Szávay István

Téeszkongresszus előtt

Mint már ismeretes, áprilisban ül össze a mezőgazdasági termelőszövetkezetek II. kongresszusa. E fórum lesz hivatott értékelni az I. kongresszus óta elért eredményeket, a szocialista vonások egyre fokozott erősödését, a demokratikus módon, a törvényes keretek között folytatott önálló vállalati gazdálkodást. A szegedi járási-városi Szövetséghez tartozó szövetkezetekben a kongresszusi készülődés első szakasza eredményesen befejeződött, mivel decemberben a szövetkezetek gondos szervező és előkészítő munka után megtartották a küldöttválasztó közgyűléseket.

A szövetkezeti törvény — a párt ajánlásainak megfelelően — a szövetkezetek közgyűléseire bízta a döntést működésük, gazdálkodásuk legalapvetőbb kérdéseiben. A küldöttválasztó és a szövetség munkáját értékelő közgyűlések döntéseiben a vezetőségek elgondolásai és a tagok elvárásai egyaránt tükröződtek. Mindössze egy közgyűlés volt — kellő megjelenés hiányában — határozatképtelen, s valamennyi közgyűlés a jelölt bizottság javaslata szerint döntött a küldöttek személyéről. A küldöttek átlagéletkora 44 év, több mint 20 százalékuk nő, a fiatalabb korosztályba tartozó küldöttek száma pedig 21.

A szövetkezetek érdekeinek hatékonyabb védelmére érdekében az utóbbi időben egyre erősebb volt az az igény, hogy a Szövetségben a szövetkezetek elnökei mellett megfelelő arányban kapjanak helyet a fizikai munkások, a különböző bizottságok vezetői és a szakemberek, figyelembe véve a nők és fiatalok arányát is. A szövetkezeti tagság bizalmát élvező megválasztott küldöttekből 23 egyetemi, 36 középiskolai, 39 pedig nyolc általános iskolai végzettséggel rendelkezik. A termelőszövetkezetek elnökei mellett 5 pártalapszervezeti titkár, 20 fizikai dolgozó, 5 brigádvezető, 11 mezőgazdász, 8 közigazdász és 3 jogtanácsos segíti majd a Szövetség munkáját, a termelőszövetkezetek érdekvédelmi tevékenységét. A fenti adatok ismeretében megnyugvással tölt el bennünket, hogy szövetkezeink tagsága a közgyűléseken olyan személyeket választott a területi küldöttválasztó értekezletre, akik szövetkezetük és a mezőgazdaság általános gondjainak és érdekeinek igen jó ismerői.

Minden remény és biztositék megvan arra, hogy a küldöttek a különböző tisztségekbe történő megválasztásuk után eredményesen képviselik majd nemcsak saját szövetkezetüket, hanem a többi szövetkezeti gazdaság érdekeit is.

A pártalapszervezetek segítették a szövetkezetek vezetőségeit és tagságát abban, hogy a szövetkezetekre jellemző legfőbb kérdések kerüljenek a közgyűlések napirendjére. Támogatást nyújtottak abban is, hogy a közgyűléseken azokat a problémákat vitassák meg, amelyek szövetkezetükre jellemzőek, és helyileg is megoldhatók. Külön gondot fordítottak a szövetkezetek vezetőségével egyetértésben azokra a kérdésekre, amelyek megoldásához országos álláspont kialakítására vagy határozatra van szükség.

A küldötteknek módjuk lesz arra, hogy hallassák szavukat márciusban a területi küldöttválasztó értekezleten, majd ezt követően áprilisban a termelőszövetkezetek II. országos kongresszusán azokban a kérdésekben is, amelyeknek megoldására az állami szerveknek kell — a lehetőségeken belül — módosító határozatot hozni.

A szövetség elnöksége — a küldöttekkel egyetértésben — a kialakítandó állásfoglalásokban arra törekszik, hogy területünk problémáit, valamint az eredmények mellett a negyedik öt éves terv termelőszövetkezetekre tartozó feladatait összhangba kerüljenek a tagok, a termelőszövetkezetek és a népgazdaság érdekeinek egészével.

KÁLMÁN JÁNOS,
a Szegedi Járási-Városi Tsz-ek
és Mg. Szakszövetkezetek Területi
Szövetségének titkára

Jugoszláv delegáció Szegeden

Kenderes János, a tervező vállalat igazgatója köszönti a vendégeket

Tegnap, pénteken — kétnapos budapesti tárgyalássorozat után — útban hazafelé, Szegedre látogatott Jugoszlávia Szerb Szocialista Köztársaságának és vajdasági tartományának lakásügyi és területrendezési küldöttsége. A delegációt Popovic Bozidar, a szerb köztársasági kormány lakásügyi és területrendezési miniszterhelyettese vezette. Tagjai voltak: Nikezits Bozsza, vajdasági tartományi kormány jogtanácsosa, Bogojevic Mariola, a köztársasági kormány lakásügyi és területrendezési minisztériumának tanácsosa, valamint Kapocs Antal, a Vajdasági Urbanisztikai Intézet tudományos munkatársa.

Popovic Bozidar miniszterhelyettes felesége társaságában a küldöttség élén először a Szegedi Tervező Vállalatot kereste fel. Dr. Árvai József, dr. Pongrácz Pál és dr. Koródi József, az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium főosztályvezetői és Farkas Tibor, a VÁTERV igazgatóhelyettese kíséreté-

ben. A vállalatnál Kenderes János igazgató tájékoztatta a vendégeket munkájukról, feladataikról. Borvendég Béla igazgatóhelyettes, főmérnök, Kóhalmi József szakfőmérnök, valamint Takács Máté városi főépítész a tervezési munkáról és a szegedi városrendezés egyes kérdéseiről referált a vendégeknek.

Délután a jugoszláv delegáció a megyei tanács épületébe látogatott. Itt dr. Komócsin Mihály, a Csongrád megyei tanács elnöke fogadta a vendégeket. A találkozó rész vett Takács János, Szeged megyei város tanácsának elnökhelyettese is. A delegáció hivatalos szegedi programja ezzel véget ért.

Megbeszélés az agrár-felsőoktatásról

Az agrártudomány és az agrár-felsőoktatás vezető szakemberei tanácskoztak pénteken a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztériumban. Dr. Gergely István miniszterhelyettes tájékoztatót adott a mezőgazdasági termelés, kutatás és műszaki fejlesztés elmúlt évi eredményeiről és ideit tennivalóiról. Elmondotta, hogy a tudományos és oktatómunka hatékonyságának növelése érdekében koncentrálták a kutatást és összeronták számos felsőoktatási intézményt.

Amíg 1970-ben 149 szétaprózott oktatási egységet tartottak számon, tavaly már 114-re csökkent számuk.

Napjainkban 46 300-an tanulnak a MEM szakoktatási intézményeiben, közülük több mint 8000-en egyetemeken, főiskolákon. Ebben az évben végeznek az első olyan mezőgazdasági mérnökök, akik már öt évig tanulnak az egyetemen. A további feladatok közé sorolta, hogy folytatni kell a felsőfokú technikumok továbbfejlesztését főiskolává.

Grafikák a gyári klubban

Ahogy a bemutatkozó gimnazisták egyike megjegyezte: ez a kiállítás bizonyítás és elismerés. A Tömörkény István gimnázium és művészeti szakközépiskola grafikus szakán eltöltött évek értelmének, szorgalmának és a tehetségnek a bizonyítása és a szorgalmas munka elismerése.

Politikai és kulturális témájú plakátokat, könyvbírló- és meghívóterveket, kisgrafikákat láthatunk a Kenderfonó és Szővőipari Vállalat klubjában a tegnapi megnyílt kamarakiállításon. Ott „tömörkényes” mutatja be titt grafikai alkotásait. Erdemes megjegyezni a nevéket: Bódis Éva, Pál László, Akos és Tyebó Miklós.

A Kenderfonó és Szővőipari Vállalat klubjának és iskoláknak közös vállalkozása ez a kiállítás — mondta megnyitójában dr. Diós József igazgató. — Annak a jó kapcsolatnak újabb bizonyítéka, ami a munkásfiatalok és iskolák tanulói között kialakult.

A paravánokon érett szemléletről, klímáról, szín- és formakultúráról árulkodó alkotásokat láha-

tunk. A legeredetibb, leginkább egyéni jelekkel jelentkező „művészjelölt” Tyebó Miklós. Puritán, a véletlektől leegyszerűsített plakátjait szívesen látnánk utcánkaink színein. Szemán Ákost a Soha többé háborút! A betű és az Állatkert című plakátjait mutatják legnagyobb formájában. Bódis Éva lírai-animációs portréjéért és linometszeteiért érdemel elismerést. Pál László és Szabó László plakátjai érzékeny színlátásról, egyszerűsített törekvésekről és modern formakultúráról adnak bizonyosságot.

A klub tagjai várták ezt a kiállítást — mondta a klub vezetője, Hegyközi Margit. — Reméljük, a jó kapcsolaton túl azért is hasznos lesz, mert közelebb viszi fiataljainkat a képzőművészethez, segítséget nyújt a megértés és eligazodás bonyolult folyamataiban. Ezért terveztünk találkozót kiállító és klubtagok között, ezért várjuk a grafikusok tanárainak előadásait.

A plakáthoz elsősorban ötlet kell, de rajztudás sem elhanyagolható. — A politikai állásfoglalás mellett az újszerűsége és egyszerűsége

tésre törekszem. — Én legszívesebben illusztrálok, az ember érdekel. Most Villon verseit olvasom, jó lenne egyszer rajzokat készíteni a versekhez. — Még kialakulatlan, de őszinte vallomások ezek.

Harmad- és negyedévesek. Érettségi és továbbtanulás előtt már kialakult elképzeléseik, terveik vannak. Példaképeik között ott sorakozik Hincz Gyula és Szász Endre, Kass János és Konecsni György. Ott állnak a küszöbön, egy lépésre a művészetektől.

T. L.

Bútor gyermekeknek

A sokszor hiába keresett gyermekbútorok gyártására rendezkedik be a Lenti Fém-, Fa- és Szolgáltató Ktsz. A bútorgyártó csarnokot a szövetkezet saját erejéből építi, s a tervek szerint még ebben az évben megkezdik a gyártást. Az új csarnokban naponta ötvenkét gyermekbútor-garnitúrát készítenek.